

LXI.

Vĕ- Mĕ kĭ sūis Rōē dĕ lă tĕr r' ồ rĭ dĕ sĕin, mōē kĭ lĕ siĕl mōē kĭ lă m
Mēs nĕ mĕ krĕiŋ tĕl kĕ jĕ sūis sĭ tŭ mĕ vōēs bār bĕ sĭ lōn kĕ pōor tĕr :
Kānt mĕ să rās nĕ dĕ sĕ tās k'ān kō r' Ā nān kĕ rĕ ȝōēt.
Lōrs tŭ tĕ chō z' ồ bĕ ĭ sōē t ă sōn vēt,

5 Tŭt sĕ kĭ vĭt tră vĕr sāt

Lĕ kâ ős

Ĕ l'ĕr ȝrānd.

Dōnk dĕ Vĕ nūs nĕ sūi- nĕ,

Ồ rĕ k'Ā mār vĭ tĕ vō lānt nō mĕ- sōē.

10 Rĕ ȝĕ r ă kōn trĕin tĕ nĕ chĕr ch', ĕins mĕ nĕ tŭt dĕ dĕ sĕr

Ā- mĕ sĕ dĕr tĕr r' ĕ lĕ fōns krēs dĕ lă mĕr, vōē rĕ l'ō lĭn pĕ dĕ- diēs

Dōnt jĕ tĭ rĕ l'ān pĭ rĕ viĕt m'ā prō prĭ ānt l'ồ tō rĭ tĕ pār dĕ sŭ r ĕs kō mār

FIN DU II. LIVRE

Dĕ-CHANSONĖTES.